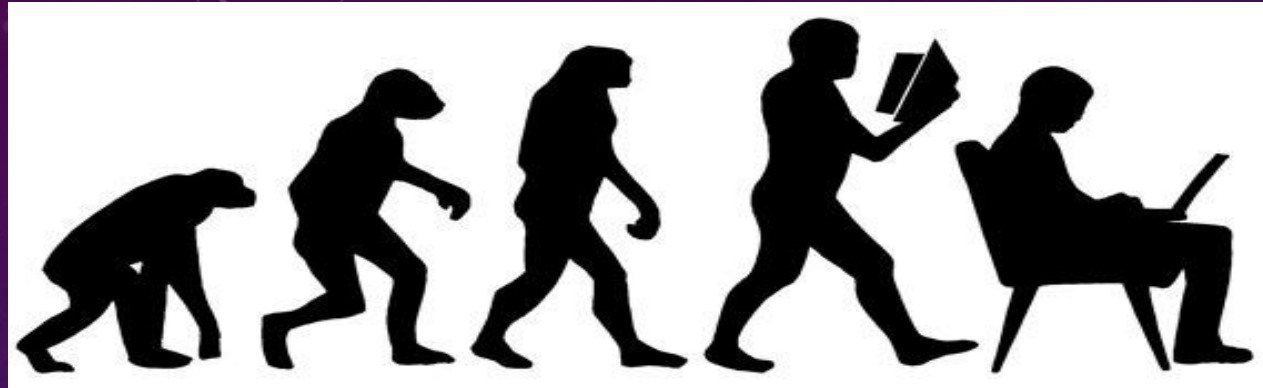

АНАЛІЗ ТРАКТУВАННЯ МЕДІАОСВІТИ НАУКОВЦЯМИ

- **Медіосвіта** – це процес розвитку особистості людини за допомогою і на матеріалі засобів масової комунікації (медіа), форма поповнення знань, розширення світогляду, поглиблення знань і культури як професійної, так і загальної засобами медіа.

Так, британський медіапедагог К. Базелгет убачає сутність медіаосвіти у вивченні шести ключових понять: «медійне агенство – джерело медійної інформації», «категорія медіа», «медіамова», «аудиторія медіа», «медійна репрезентація».

Провідний фахівець у галузі медіаосвіти Ю. Н. Усов
уважає, що медіаосвіта – це процес розвитку
особистості засобами і на матеріалі засобів масової
комунікації

Один із дослідників медіаосвіти професор О. Федоров розуміє її як процес розвитку особистості за допомогою і на матеріалі засобів масової інформації з метою формування культури спілкування з медіа, творчих, комунікативних здібностей, критичного мислення, умінь повноцінного сприймання, інтерпретації, аналізу й оцінювання медіатекстів, навчання різних форм самовираження за допомогою медіатехніки.

Професор Львівського національного університету імені Івана Франка Б. Потятник пропонує визначити медійну освіту як науково-освітню сферу діяльності, яка ставить за мету допомогти індивідові сформувати психологічний захист від маніпуляції чи експлуатації з боку мас-медіа і розвинути/прищепити інформаційну культуру.

Суттєвий вплив на формування західної термінології, теорії та методики медіаосвіти мав британський учений Л. Мастерман, який уважав, що мета медіаосвіти полягає у вихованні не лише критичного мислення, але й «*критичної автономії*».

Схоже трактування медіаосвіти дає й інший американський педагог і дослідник Р. Кьюбі. Він вбачає її мету у тому, щоб дати учням розуміння того, як і чому медіа відображає суспільство і людей, але ще більшою мірою, щоб розвивати аналітичні здібності та критичне мислення щодо медіа, плюс вивчення мови засобів масової комунікації.

Шведська дослідниця Сесілія фон Файлітзен (Cecilia von Failitzen) наголошує, що медіаосвіта має розвивати критичне мислення (critical thinking), суттєвий елемент розвитку якого — створення учнями власної медіапродукції. Особливу увагу Файлітзен звертає на те, що створення медіапродукції — необхідний елемент у процесі медіаосвіти.

Згідно з професором Техаського університету Катлін Тайнер (Kathleen Turner), яка спеціалізується на медіаосвіті з новітніх медійних та ігрових технологій, навчання має відбуватись із використанням аудіовізуальних медіа й передбачати аналіз медіапродукції, який може мати міждисциплінарний та інтерактивний характер.

Російські педагоги Я. М. Засурський та О. Л. Варта-
нова виробили формулу: медіаосвіта = захист від
мас-медіа + підготовка до аналізу мас-медіа +
розуміння сутності та функцій мас-медіа +
усвідомлена участь у медіакультурі.

І. В. Жилавська стверджує, що медіаосвіта — це сукупність системних дій суб'єктів медіаосвітньої діяльності, спрямованих на формування особистості, яка має культуру спілкування з мас-медіа, ґрунтуючись на гуманістичних ідеалах і ціннос

